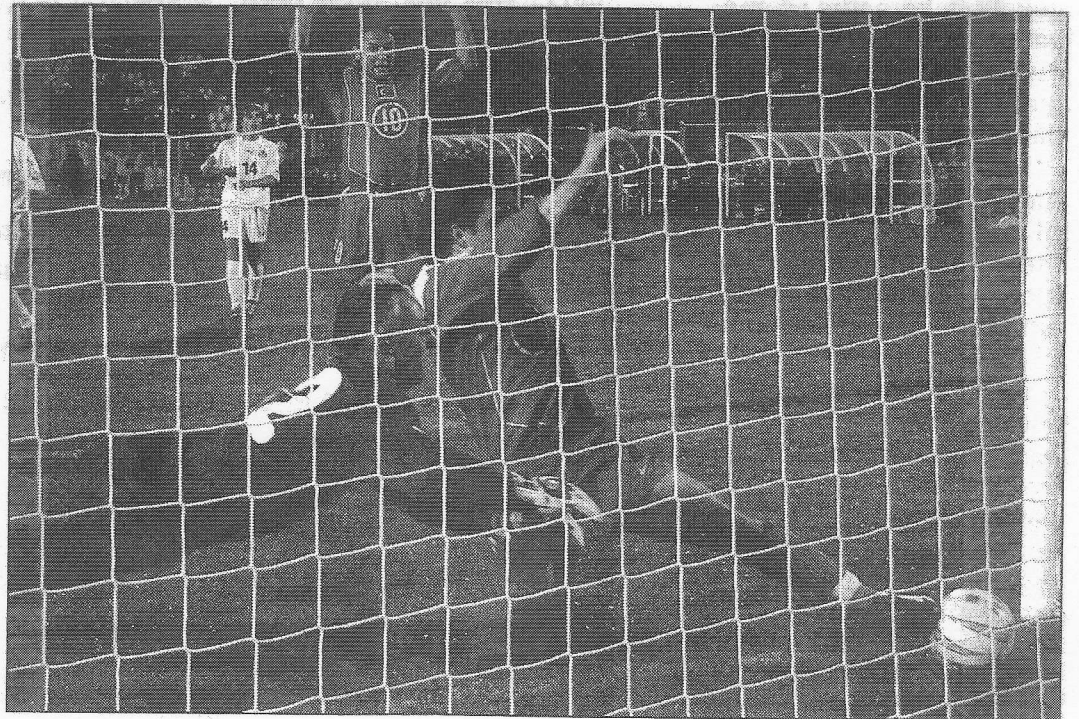

Mandag 28. november 2005

Nye fotballregler

KLASSEKAMPEN

SPORTOdd Gunnar Skagestad
oguns@broadpark.no

MÅL: «At 'publikum ønsker å se mange mål', er kanskje ikke så sant som mange tror, men det er nå likevel den toneangivende oppfatningen», skriver Odd Gunnar Skagestad.

FOTO: REUTERS/SCANPIX

KLASSEKAMPEN

Nye fotballregler

SPORT

Jeg ser at Arild Rønsen (Klassekampen 23. november) kommenterer min artikkel i Klassekampen 21. november. Trivelig at det en skriver blir lest, og at det til og med vekker engasjement!

Så får det heller være at innsenderen har gjennomskuet min enkle analyse av fotballens problemer, og kaller den hypotetiske drøftelsen av hva det ville innebære å redusere antallet utspillere for et «forslag». La gå – det kan jeg gjerne stå for, selv om artikkelen faktisk ikke inneholder noen formulering som gir dekning for en slik overfortolkning, og selv om artikkelens siste avsnitt burde være et klart nok uttrykk for en ambivalent holdning i så måte. Flisespikkeri? Uansett ikke noe stort poeng ...

Imidlertid er jeg lite imponert av innsenderens forsøk på å så tvil om premissene for min analyse. Ta nå dette med at det scores altfor få mål. Rønsen mener at publikum ikke fyller Ullevål for «å se mange mål», og spør undertegnede om «Hvilken publikummer har han spurt – andre enn kanskje seg sjøl?»

Vel, Rønsen – dersom jeg hadde spurt meg selv, ville nok svaret vært mer nyansert. Når han for eksempel skriver at: «Og kamper som ender 0-0 er altså ikke per definisjon kjedelige», er jeg faktisk helt enig. En av de mest spennende kamper jeg kan huske, er VM-finalen i 1994, da det fortsatt stod 0-0 mellom Brasil og Italia etter ekstraomganger (at det hele ble avgjort med Baggios og Baresis bommerter i straffe-

spark-konkurransen, var et veritabelt antiklimaks). Men her er nok Rønsen og undertegnede i klart mindretall blant det brede publikum.

Min påpekning av at det (gjennomgående) meget lave antallet scoringer er et hovedproblem for fotballen, er ikke suget av eget bryst. Dette er noe som sportsjournalistene har sutret og mast om så lenge jeg har lest fotballreferater og -kommentarer, det vil si i godt over 50 år. Dette er den gjengse oppfatningen som ytres overalt hvor fotballinteresserte møtes. At «publikum ønsker å se mange mål», er kanskje ikke så sant som mange tror, men det er nå likevel den toneangivende oppfatningen – uansett hva minoritetsrepresentanter som Rønsen og undertegnede måtte synes.

Rønsen sier seg enig i mitt postulat om at færre spillere også ville betydd ditto færre dueller og påfølgende skader. Men, fortsetter han, «Det ville jo vært en katastrofe for fotballen!» Og når han videre hevder at «... de tøffe duellene – som ofte fører til skader – er jo helt vesentlig for spillets 'temperatur'», er han helt på linje med et av hovedpoengene i min artikkel, se spesielt siste del av nest siste avsnitt.

Og hva så? Mitt retoriske sluttspørsmål («Men ville det være fotball?») målbærer en erkjennelse av at i avveiningen mellom spillets «sjel» og hensynet til spillernes liv og helse, er det dessverre sistnevnte som må vike. Her er det ikke begrepet «en sunn sjel i et sunt legeme» som gjelder. Om det er et gode? Til forskjell fra Rønsen, synes jeg ikke det – men jeg har heller ingen misjoneringsambisjoner eller illusjoner om å kunne redde spillets sjel fra seg selv. Til det er det jo også altfor fascinerende, også for undertegnede.

Rønsens betraktninger om damefotballen får stå uten kommentarer fra min side, eventuelt får han søke en dialog med Finansavisens redaktør Trygve Hegnar, som også skal ha ytret seg offentlig i lignende baner.

Odd Gunnar Skagestad

oguns@broadpark.no

KLASSEKAMPEN

KLASSEKAMPEN

KULTUR&MEDIER

18 Mandag 28. november 2005

Nye fotballregler

SPORT

Jeg ser at Arild Rønsen (Klassekampen 23. november) kommenterer min artikkel i Klassekampen 21. november. Trivelig at det en skriver blir lest, og at det til og med vekker engasjement!

Så får det heller være at innsenderen har gjennomskuet min enkle analyse av fotballens problemer, og kaller den hypotetiske drøftelsen av hva det ville innebære å redusere antallet utspillere for et «forslag». La gå – det kan jeg gjerne stå for, selv om artikkelen faktisk ikke inneholder noen formulering som gir dekning for en slik overfortolking, og selv om artikkelens siste avsnitt burde være et klart nok uttrykk for en ambivalent holdning i så måte. Flisespikkeri? Uansett ikke noe stort poeng ...

Imidlertid er jeg lite imponert av innsenderens forsøk på å så tvil om premissene for min analyse. Ta nå dette med at det scores altfor få mål. Rønsen mener at publikum ikke fyller Ullevål for «å se mange mål», og spør undertegnede om «Hvilken publikummer har han spurt – andre enn kanskje seg sjøl?»

Vel, Rønsen – dersom jeg hadde spurt meg selv, ville nok svaret vært mer nyansert. Når han for eksempel skriver at: «Og kamper som ender 0-0 er altså ikke per definisjon kjedelige», er jeg faktisk helt enig. En av de mest spennende kamper jeg kan huske, er VM-finalen i 1994, da det fortsatt stod 0-0 mellom Brasil og Italia etter ekstraomganger (at det hele ble avgjort med Baggios og Baresis bommerter i straffe-

spark-konkurransen, var et veritabelt antiklimaks). Men her er nok Rønsen og undertegnede i klart mindretall blant det brede publikum.

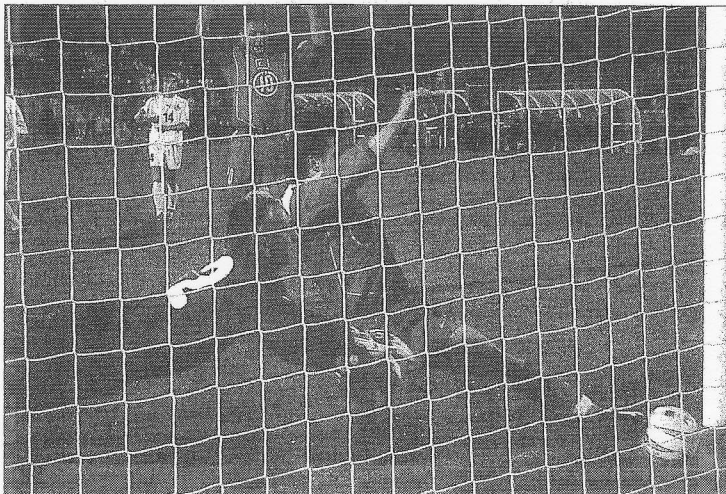
Min påpekning av at det (gjennomgående) meget lave antallet scoringer er et hovedproblem for fotballen, er ikke suget av eget bryst. Dette er noe som sportsjournalistene har sutret og mast om så lenge jeg har lest fotballreferater og -kommentarer, det vil si i godt over 50 år. Dette er den gjengse oppfatningen som ytres overalt hvor fotballinteresserte møtes. At «publikum ønsker å se mange mål», er kanskje ikke så sant som mange tror, men det er nå likevel den toneangivende oppfatningen – uansett hva minoritetsrepresentanter som Rønsen og undertegnede måtte synes.

Rønsen sier seg enig i mitt postulat om at færre spillere også ville betydd ditto færre dueller og påfølgende skader. Men, fortsetter han, «Det ville jo vært en katastrofe for fotballen!» Og når han videre hevder at «... de tøffe duellene – som ofte fører til skader – er jo helt vesentlig for spillets 'temperatur'», er han helt på linje med et av hovedpoengene i min artikkel, se spesielt siste del av nest siste avsnitt.

Og hva så? Mitt retoriske sluttspørsmål («Men ville det være fotball?») målbærer en erkjennelse av at i avveiiingen mellom spillets «sjel» og hensynet til spillernes liv og helse, er det dessverre sistnevnte som må vike. Her er det ikke begrepet «en sunn sjel i et sunt legeme» som gjelder. Om det er et gode? Til forskjell fra Rønsen, synes jeg ikke det – men jeg har heller ingen misjoneringsambisjoner eller illusjoner om å kunne redde spillets sjel fra seg selv. Til det er det jo også altfor fascinerende, også for undertegnede.

Rønsens betraktninger om damefotballen får stå uten kommentarer fra min side, eventuelt får han søke en dialog med Finansavisens redaktør Trygve Hegnar, som også skal ha ytret seg offentlig i lignende baner.

Odd Gunnar Skagestad
oguns@broadpark.no

MÅL: «At 'publikum ønsker å se mange mål', er kanskje ikke så sant som mange tror, men det er nå likevel den toneangivende oppfatningen», skriver Odd Gunnar Skagestad.

FOTO: REUTERS/SCANPIX